

# Ruka Jahvina

***Ključni stih: “Tko da povjeruje u ono što nam je objavljeno, kome se otkri ruka JAHVINA?”  
Izaija 53: 1***

***Izabrani tekstovi:  
Izaija 53: 1-12***

**Proročanstvo** iz Izaije 53 u našem ključnom stihu prepoznaje Božju spremnost da oprostí grijeh. To pokazuje njegovom namjerom da ostvari pomirenje s božanskom naklonošću Adama i njegovog potomstva kroz “Ruku JAHVINU“, Isusa Krista, iako je Učitelj bio odbačen i razapet na zahtjev izraelskih vođa.

”Izrastao je pred njim poput izdanka, poput korijena iz zemlje sasušene. Ne bijaše na njem ljepote ni sjaja da bismo se u nj zagledali, ni ljupkosti da bi nam se sviđio. Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek boli, vičan patnjama, od kog svatko lice otklanja, prezren bješe, odvrnut. A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava.”—Izaija 53: 2-4

Isus je bio čovjek tuge ne zbog nekog nedostatka u svom biću. Međutim, zbog svog savršenstva mogao je duboko suosjećati s palim čovječanstvom koje je promatrao. Njegova savršena osjetljivost omogućila mu je da duboko prodre u tuge stenjajućeg i umirućeg čovječanstva. U mnogim prilikama tijekom svoje službe davao je vlastitu vitalnost kako bi izliječio one koji su patili, time ih osvježavajući i obnavljajući na štetu vlastite snage,

poput iscjeljivanja onih koji su mu dolazili radi olakšanja od bolesti ili istjerivanja nečistih duhova.—Luka 6: 17-19

Krist Isus imao je prisan odnos sa svojim Nebeskim Ocem i potvrdu koliko ga Otac voli. (Ivan 17: 25, 26) Stoga bi se činilo logičnim pitati zašto je Stvoritelj dopustio da njegov Sin prođe takvu nevolju u tijelu, posebno zato što bi njegova smrt kao savršenog čovjeka osigurala otkupninu za povratak Adama i cijelog njegovog potomstva iz groba. Tijekom šetnje putem za Emaus s dvojicom svojih učenika, uskrslu Gospodin komentirao je upravo to. Podsjetio ih je na spise Mojsija i svih proroka Starog zavjeta. “A on će im: ‘O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?’ Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu.”—Luka 24: 25-27

Cijenimo još više neizmjernu Božju ljubav u davanju svog sina kao otkupnine za sve, kao i veličanstvenu žrtvu koju je Krist podnio vjerno izlijevajući svoju dušu u smrt za cijelo čovječanstvo. Druga značajka ovog plana je odabir, obuka i konačno uzvišenje vjerne nekolicine iz otkupljenog roda da postanu “zajedničari božanske naravi“ i “subaštinci s Kristom“ u njegovom kraljevstvu i slavi. (2.Petrova 1: 4; Rimljanima 8: 17) Dakle, “s mogućnicima plijen će dijeliti, [veliku nagradu].”—Izaija 53: 12

Svoju vjernu nevjestu, u skladu s ovom povlasticom koju mu je dao Nebeski Otac, Krist je ostavio ovo milosrdno obećanje: “Pobjednika ću posjesti sa sobom na prijestolje svoje, kao što i ja, pobijedivši, sjedoh s Ocem svojim na prijestolje njegovo.“ — Otkrivenje 3: 21 ■